Biblická hodina – 12.11.2026

Suspírium: „Daj si pozor na svoje kroky, keď pôjdeš do Božieho domu! Priblížiť sa a počúvať je lepšie, ako keď obetu prinášajú hlupáci, lebo nevedia, že robia zle.“ (Kaz 4,17) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 393: „Svätý Bože, ja pred Tebou srdce...“

Modlitba: Pane náš, utíš teraz naše srdcia. Jób hľadá Tvoju tvár, ale nenachádza ju. A predsa vie: Ty vidíš jeho cestu. Nauč aj nás veriť, keď nerozumieme Tvojmu mlčaniu, keď necítime Tvoju blízkosť. Vypočuj nás, Pane! Nie iba naše vyslovené slová, ale aj bremená, ktoré nosíme hlboko vo svojich srdciach. Vypočuj nevyslovené modlitby, vzdychy i obavy. Ochraňuj svoje ovce, prosíme! Chráň náš cirkevný zbor, naše rodiny, slabých i unavených. Nedovoľ, aby sme zablúdili alebo zostali sami. V nebi je ticho a potom zlatá kadidelnica napĺňa modlitby, ktoré vystupujú pred Teba. Aké nádherné je, že naše pozemské prosby sa nestrácajú, ale sú pred Tebou. Ukáž nám svoju slávu! Nech o Tebe nielen hovoríme, ale zakúsime, že si živý Boh. Daj nám cítiť svetlo svojej prítomnosti, ktoré ukazuje cestu aj v temnote. Ďakujeme Ti, že si už postavil svoj dom medzi nami a nie si vzdialeným Bohom, ale prebývaš uprostred svojho ľudu. Daj novú silu unaveným, vieru hľadajúcim, útechu zarmúteným a nádej na večný život každému z nás. Nech je aj dnes spojené nebo so zemou – naše modlitby s Tvojou svätou prítomnosťou, úctivo prosíme. Ty sám nás vyučuj! Pre Ježiša Krista Ťa prosíme, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Kniha Jóbova 23. kapitola: ***„Nato Jób odpovedal takto: „Aj dnes sú moje myšlienky trpké, ale svoje vzdychanie ovládam. Keby som len vedel, kde ho nájsť! Išiel by som až do jeho príbytku, predložil by som mu svoj spor a ústa by som mal plné dôkazov. Rád by som spoznal slová, ktorými odpovie, a pochopil, čo mi oznámi. Azda by sa z celej sily so mnou prel? Nie! Len by si ma všimol. Tam uňho môže priamy človek uvádzať dôvody. Tam by som navždy unikol svojmu sudcovi. Nuž, ale keď kráčam vpred, niet ho, keď idem späť, nenachádzam ho, keď koná naľavo, nevidím ho, keď zahne napravo, nespozorujem ho. Veď on dobre vie, kadiaľ chodím, keď ma preskúša, vyjdem ako zlato. Jeho stopy sa držala moja noha, jeho cestou som šiel a neodbočil. Jeho príkaz neopúšťam, jeho slová si cením nad vlastné zásady. Drží sa jedného, kto ho presvedčí? Veď si robí, čo sa mu zachce. No on splní to, čo mi určila na mysli má ešte veľa takýchto vecí. Preto sa jeho prítomnosti desím, len čo na to pomyslím, trasiem sa pred ním. To Boh moje srdce skormútila Všemohúci mi nahnal hrôzu. Veď ma nenivočí tma ani vlastný výzor, ktorý pokrýva temnota.“***

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Jób v peci utrpenia neuteká od Boha, ale túži dostať sa k Bohu. Bolí ho Božie mlčanie, a predsa verí, že Boh pozná jeho cestu.

1. Za Jóbovým nárekom je túžba po spoločenstve s Bohom (1–7. verš)

Jóbov nárek nemôžeme chápať jednoducho ako vzburu. Nechce opustiť Boha, ale chce Ho nájsť. Hovorí: Keby len vedel, kde nájde Boha! Predložil by Mu svoj prípad a počul by Jeho odpoveď. Jób netrpí predovšetkým preto, že sa bojí Boha, ale preto, že sa s Ním nemôže stretnúť.

Napríklad: Keď sa modlíme, ale neprichádza odpoveď. Keď plačeme, ale máme pocit, že Boh mlčí. Keď nechceme vysvetlenie, ale jednoducho túžime po tom, aby bol Boh blízko. Pre Jóba by Božia prítomnosť bola väčším darom než okamžité ukončenie jeho utrpenia. **Keď je náš život ťažký, hľadáme Boha, alebo iba koniec svojich ťažkostí?**

2. Jób aj v peci utrpenia prijíma Božie skúmanie (8–12. verš)

Jób nemôže nájsť Boha. Hľadá Ho vpredu, vzadu, napravo aj naľavo, ale nevidí Ho. A predsa vyznáva: „Ale on pozná moju cestu; keď ma preskúša, vyjdem ako zlato.“ (Jób 23,10 – zjednodušené znenie) Toto je jedno z Jóbových najhlbších vyznaní. Jób nehovorí, že je dokonalý. Hovorí, že Boh pozná jeho cestu. Pec utrpenia nie je preto, že Boh nevie, aký je človek. V peci človek sám konfrontuje to, čo je v jeho srdci. Napríklad: Skúška trpezlivosti ukazuje, nakoľko dokážeme čakať. Skúška straty ukazuje, na čom a na kom nám skutočne záleží. Skúška Božieho mlčania ukazuje, či sa opierame o Božie slovo aj vtedy, keď Mu nerozumieme. Jób sa drží Božieho slova. Nechce odbočiť z cesty. **Dovolíme Bohu, aby nás aj v utrpení skúmal a formoval náš život?**

3. Jób sa chveje pred Božou zvrchovanou mocou (13–17. verš)

Jób si uvedomuje, že Boh nie je niekto, koho môže človek riadiť podľa svojich predstáv. Boh má svoj plán. Má svoj určený čas. A to, čo si zaumienil, aj uskutoční. Jób sa pred tým zachveje. Nie preto, že Boh je zlý, ale preto, že Božia moc je väčšia, než dokáže Jób pochopiť. Jóbova viera neodstraňuje jeho strach. Ale aj so svojím strachom hľadí na Boha. Napríklad: Nevieme, ako dlho bude trvať choroba. Nevidíme, ako sa skončí rodinná kríza. Nerozumieme, prečo Boh dopúšťa určité straty. Ale môžeme vedieť, že Boh nestratil vládu nad naším životom.

4. Jób aj v peci utrpenia patrí Bohu

Jedným z najdôležitejších posolstiev 23. kapitoly knihy Jób je, že Božie mlčanie neznamená Božiu neprítomnosť. Jób nevidí Boha, ale Boh vidí Jóba. Jób nerozumie Božej ceste, ale Boh pozná Jóbovu cestu. Jób nevie, čo príde, ale Boh vie. To je opora viery v utrpení. Pre Jóba je Boh zároveň hrozivý aj nádejou. Je to Ten, pred Ktorým človek nemôže ukryť svoj život. Ale zároveň je to Ten, Ktorý vidí spravodlivo a v ktorého rukách sa ani trpiaci človek nestráca. A my v Ježišovi Kristovi môžeme túto milosť vidieť ešte bližšie: On sa na utrpenie nepozeral zvonka, ale vstúpil doň. Na kríži vzal na seba bolesť a otvoril nám

cestu k Bohu. Možno Boha nevidím v peci utrpenia, ale On vidí mňa. Možno nerozumiem Jeho ceste, ale On pozná moju cestu. A tomu, ktorého je On sudcom, môže byť aj potešiteľom. „Nevidím Boha v peci utrpenia, ale On vidí mňa. Nerozumiem Jeho ceste, ale On pozná moju cestu.“ Jóba nemusíme príliš rýchlo utešovať. Takto vidí Pán. Necháva priestor jeho bolesti, otázkam a chveniu. A práve v tomto chvení ukazuje Božiu moc a milosť. **Jóbova viera nie je vlastnením odpovedí, ale priľnutím k Bohu aj vtedy, keď odpovede chýbajú.**

Biblický text: Kniha Zjavenia Jána 8. kapitola, 1-6. veršov: ***„Keď Baránok otvoril siedmu pečať, nastalo v nebi asi na polhodinu ticho. Potom som videl sedem anjelov, ktorí stáli pred Bohom a dostali sedem poľníc. Prišiel aj iný anjel a postavil sa pred oltár so zlatou kadidelnicou. Dostal mnoho kadidla, aby ho pridal k modlitbám všetkých svätých na zlatý oltár, ktorý je pred trónom. Dym z kadidla s modlitbami svätých vystupoval z ruky anjela pred Boha. Anjel vzal kadidelnicu, naplnil ju ohňom z oltára a vrhol na zem. Vtom nastalo hrmenie, burácanie, blesky a zemetrasenie.”***

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1. Ticho v nebi – Boh berie súd vážne (1. verš)

Pri otvorení siedmej pečate nastane v nebi ticho, približne na pol hodiny. V hlučnom svete takmer nepoznáme ticho. A predsa ticho znamená vážnosť, zastavenie a premýšľanie. Deje sa niečo veľké. Približuje sa Boží súd. Nebo sa utíši. Aj anjeli čakajú. Ticho nie je prázdnota. V tichu sa rozvíja Boží zámer. Vieme aj my byť v tichu pred Bohom? Zastaviť sa, stíšiť sa a stráviť Božie slovo? Nielen čítať, ale dovoliť, aby nás Božie slovo preniklo, oslovilo a zasiahlo naše srdce.

2. Stoja pred Bohom – nebo je v pohotovosti (2. verš)

Sedem anjelov stojí pred Bohom a dostáva sedem trúb. Nevychádzajú sami od seba. Nekonajú podľa vlastnej vôle. Čakajú na Boží príkaz. V nebi sa všetko deje pod Božou vládou. Trúby sú pripravené. Poslovia sú pripravení. Príkaz ešte nebol vydaný. Boh sa neponáhľa. Neomeškáva. Všetko má svoj čas. Čo bude ďalším krokom? Kto vykročí? Ako vykročí? Život a jeho posudzovanie nie sú ako hra na šachovnici s figúrkami. Urobíme krok: šach-mat. Vypadne niekto z radu: šach-mat. Ticho v nebi poukazuje na vážnosť Božieho konania. Polhodina nie je len polhodina. Stojíme pred finále. Pred záverečným dejstvom. Ale ako sa všetko uskutoční? Preto je tu toto veľké ticho.

3. Modlitby sú pred Bohom (3–4. verš)

Prichádza ďalší anjel so zlatou kadidelnicou. Dostáva veľa kadidla, aby ho pridal k modlitbám svätých. Kadidlo sa dostáva na zlatý oltár pred trónom. Aký nádherný obraz! Modlitby svätých sa nestrácajú. Sú pred Bohom. Aj tie modlitby, ktoré sme vyslovili so slzami. Aj tie, na ktoré sme ešte nedostali odpoveď. Aj tie, ktoré už sotva dokážeme vyjadriť slovami. Pred Bohom má každá modlitba

význam. Myslime na Ježišove modlitby, keď sa utiahol do samoty, keď sa vzdialil od ostatných a keď sa spoločenstvo s Otcom stalo požehnaním. Ježiša zavesili na drevo, ale aj na kríži sa za nás modlil. Bol zbavený všetkého, ale nemohli Ho pripraviť o Jeho Boha, pretože napriek všetkému sa k Nemu chvel, hľadal Ho a tak vydýchol aj svojho ducha.

4. Po tichu v nebi sa ozve zem (5. verš)

Anjel naplní kadidelnicu ohňom z oltára a hodí ju na zem. Vtedy nastane hromobitie, hukot, blýskanie a zemetrasenie. V nebi bolo ticho. Na zemi nastane búrka. Boží súd nezostane bez následkov. Nebo je pripravené. Boží plán sa uskutoční. Zem nemôže zostať navždy taká, aká je. Moja stará mama mi v detstve takto vysvetľovala Božie pôsobenie v prírode: Boh sa hnevá: hrmí a blýska sa. Boh miluje: svieti slnko alebo prší, zavlažuje zem. Boh sa usmieva a pripomína svoju zmluvu: dúha.

5. Trúby sú pripravené – prichádza čas (6. verš)

Sedem anjelov sa pripravuje, aby zatrúbili. Začína sa to, čo musí prísť. Už to nie je iba opis. Boh koná. Nebo je pripravené. Zem sa však musí prebudiť. Ježiš nás upozorňuje: „Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.“ (Mt 24,44)

Čo to znamená pre nás?

Ticho: Zastavím sa pred Bohom? **Modlitba:** Verím, že moje modlitby prichádzajú pred Boha? **Pripravenosť:** Som pripravený na Pánov príchod? **Bdelosť:** Žijem dnes tak, že očakávam Pána? Slovo Božie nás nevolá k strachu, ale k vážnosti a bdelosti. Nebo je pripravené. Anjeli čakajú na príkaz. Pred Bohom sú modlitby svätých. A čo my? Sme pripravení? Aj my sa stíšime? Aj my očakávame Pána? Dopraj si každý deň aspoň pol hodiny ticha, drahý duchovný brat, drahá duchovná sestra. Nielen hovor Bohu. Aj Ho počúvaj. Nielen čítaj Božie slovo. Dovoľ, aby Božie slovo čítalo teba. Nepripravuj sa iba na zajtrajšok. Buď pripravený na Pánov príchod. „Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť!“ (Mt 24,46)

Záverečná modlitba

Nebeský, svätý a všemohúci Bože náš! Ďakujeme Ti, že Tvoj trón je neotrasiteľný, Tvoje kraľovanie večné a nič sa nedeje bez Tvojho vedomia. Keď je okolo nás všetko hlučné, naše srdce nepokojné a naše myšlienky rozptýlené, Ty nás stále pozývaš do spoločenstva so sebou. Pane, nauč nás prijímať svätý dar ticha. Pomôž nám odložiť každodenné bremená, opustiť svoje obavy a úplne obrátiť pozornosť k Tebe. Nedovoľ, aby sme Tvoje slovo čítali iba zo zvyku, ale daj, aby sa stalo živým posolstvom pre náš život. Skúmaj skryté myšlienky nášho srdca, ukáž nám, kde potrebujeme očistenie, a formuj nás podľa svojej vôle. Daj nám pokoru, aby sme prijímali Tvoje učenie, a múdrosť, aby sme rozpoznávali Tvoje vedenie. Ďakujeme Ti, že pracuješ aj v tichu neba a otváraš pred nami cestu svojej milosti. Pane Ježišu Kriste! Ty si Pánom dejín, Kráľom kráľov a nádejou budúceho sveta. Ďakujeme Ti, že nezabúdaš na svoj ľud a pred nebeským oltárom pamätáš na prosby svojich svätých. Prosíme Ťa, chráň nás pred duchovnou ľahostajnosťou. Nedovoľ, aby starosti sveta zatienili skutočnosť Tvojho večného kráľovstva. Pomôž nám pochopiť vážnosť času a múdro využívať dni, ktoré si nám daroval. Keď myslíme na blížiaci sa Tvoj súd, nedovoľ, aby nás naplnil strach, ale veď nás k úprimnému pokániu a túžbe stretnúť sa s Tebou. Očisti naše úmysly, naprav naše vzťahy a pomôž nám odpustiť tým, ktorí nám ublížili. Prosíme Ťa, daj nám vernosť v službe, lásku k bratom a sestrám, vytrvalosť v skúškach a nádej tým, ktorí zoslabli. Nech je náš život svedectvom o tom, že skutočne očakávame Teba. Priprav nás na svoj návrat a zachovaj nás až do konca vo viere. Príď, Pane Ježišu Kriste! Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Keď už budete vo svojej krajine a vytiahnete do boja proti nepriateľovi, ktorý vás bude utláčať, zatrúbite na týchto trúbach na poplach. Vtedy si Hospodin, váš Boh, spomenie na vás a budete zachránení pred nepriateľmi.“ (IVMojž 10,9) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 81: 1-5. 9-11. veršov: „Hlasom veselým...“